Despre viața și opera râurilor înțelepciunii care curg ca mierea, luminile universului,

TREI IERARHII

Michael Choulis, teolog

Biserica noastră îi cinstește pe 30 ianuarie pe cei trei mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur. Cei „trei Părinți de aur" ai secolului al IV-lea, care au înțeles și interpretat ortodox adevărurile credinței, au excelat în științe și litere, au legat educația greacă de viața și cultul bisericesc și, astfel, au oferit o perspectivă cerească și o cale de ieșire mântuitoare elenismului, au înfruntat cu succes ereziile, au luptat cu toată puterea pentru drepturile omului și au preamărit proprietatea comună asupra bunurilor materiale.

MARELE REGE:

Și-a învățat primele litere de la tatăl său, iar mama și bunica sa au jucat un rol semnificativ în creșterea sa. Toți cei trei Ierarhi datorează mult din ceea ce au devenit mai târziu părinților lor. Așadar, rolul părinților în dezvoltarea copiilor este enorm, și mai ales al tatălui acum, deoarece cu câțiva ani în urmă rolul său în familie era inexistent. În plus, experiențele traumatice din mediul familial trebuie evitate, deoarece ne însoțesc până la vârsta adultă.

A studiat filosofia, dreptul, retorica, medicina, matematica, astronomia cu un succes excepțional. Ceilalți doi mari Părinți ai secolului al IV-lea au fost la fel de bine educați. Erudiția (și mai ales cea după Dumnezeu) este adevărată că îi ajută pe oameni să dobândească o înțelegere mai completă a vieții și a societății. În orice caz, cei 3 Ierarhi sunt modele pentru tineri și pentru studiile lor, care trebuie făcute mai întâi pentru noi înșine (studiile) și apoi pentru asigurarea mijloacelor materiale de supraviețuire.

Și-a dat cea mai mare parte din avere săracilor, apoi a devenit călugăr și preot. Este potrivit ca cei care contribuie efectiv la nevoiași să vorbească despre săraci, și nu cei care teoretic îi susțin, chiar și cu portofelul plin și de dragul politicii.

În timpul marii foamete din Cappadocia din 367, Vasile i-a denunțat public pe negustorii care ascundeau grâul pentru a-l vinde mai scump, pe comercianții de la piața neagră și a organizat cantine sociale publice, având mai multă grijă de copii. Două lucruri aici: Să nu cooperăm la nedreptate și să nu ne fie teamă să-i denunțăm pe cei nedrepți atunci când alții suferă, ci să lăsăm și povara și interesul nostru să cadă asupra copiilor și tinerilor, care sunt cele mai bune economii pentru viitorul țării noastre, dar și pentru Hrisostom, ei sunt statuile de aur ale lumii.

Deși a fost mare preot și filantrop, el însuși nu a ezitat să construiască, împreună cu muncitorii, cetatea nevoiașilor, „Vasileiada" cum se numea, și alte adăposturi pentru cei neajutorați. Munca, și bineînțeles munca manuală, nu este o rușine, ci cinste a noastră. Adevărul lui Dumnezeu, ni-l arată Vasile în faptă, trebuie pus în practică în viața noastră și nu trebuie să rămână în cuvinte.

Acesta era Vasile cel Mare, și nu bunicul hrănit cu barba albă și sania care aduce daruri copiilor (doar o dată) în fiecare an și, din păcate, doar copiilor presupuși „cuminți". Totuși, pentru Părinții Bisericii, oamenii nu sunt împărțiți în buni și răi, ci în bolnavi duhovnicește, așa cum suntem majoritatea dintre noi (instincte rele, origini ereditare, înclinații rele, deteriorarea unei conștiințe sănătoase, lipsă de pocăință, duritate de caracter, lipsă de iubire) și în oameni sănătoși duhovnicește, care sunt considerați sfinți prin Harul lui Dumnezeu. Biserica este un spital spiritual, unde prin pocăință, smerenie și o viață sacramentală se este condus la împlinirea personală și la o întâlnire sănătoasă cu Dumnezeu și cu oamenii.

GREGORIE TEOLOGUL:

După ce și-a terminat studiile mai ample, a lucrat ca profesor de filosofie timp de doi ani la Atena. Ierarhii de aur au absorbit și înțeles toată cultura și filosofia greacă antică, pe care le-au interpretat ca fiind lumea clasică antică, și au păstrat valori cu conținut uman universal. Au combinat chiar și credința creștină cu educația greacă.

Lângă râul Iris, în magnificul Pont, Grigore de Nazianz a ascezat timp de 5 ani alături de Vasile și au aprofundat: studiul naturii (pe care trebuie să o admirăm), operele neobositului Origen, studiul lor înșiși (cu observații

pe care Psihologia Profundă modernă le-ar invidia) și interpretarea corectă a Sfintei Biblii (care constituie scrisoarea atemporală a lui Dumnezeu către omenirea șovăielnică).

Când arienii (erezia lui Arius) au amenințat adevărul Bisericii, el nu a ezitat să rostească celebrele sale 5 Discursuri Teologice, care au rămas istorice prin valoarea lor și cu care a reconstruit opiniile eronate. Să nu ezităm, așadar, să ne exprimăm atunci când neadevărul încearcă să prevaleze. Mai mult, el a înfruntat atacurile împotriva sa din partea adepților lui Arius cu răbdare, calm și înțelegere. Cu alte cuvinte, nu oamenii ca oameni sunt de vină, ci acțiunile și cuvintele lor. Reacția noastră trebuie să fie îndreptată către aceștia din urmă.

În 380 a fost ales arhiepiscop de Constantinopol. Cu toate acestea, a demisionat curând când unii episcopi au pus la îndoială alegerea sa. Aici, fapta sa ne arată că trebuie uneori să cedăm propriilor interese dacă adevărul general este prejudiciat și dacă câștigul nostru privat va cauza un prejudiciu mai mare majorității.

IOAN CHRISTOMO:

A studiat filosofia și retorica la celebra școală a sofistului Libanius, apoi teologia și apoi a fost botezat. Este ca și cum ne-ar spune să cercetăm Scripturile, așa cum ne-a recomandat Hristos, și că, pentru ca cineva să respingă, dacă dorește, adevărurile creștine, trebuie mai întâi să le fi cunoscut foarte bine.

Ca mare preot, a vândut articole din palatul episcopal din Antiohia, a redus cheltuielile și a organizat colecte pentru săraci. Astfel, a hrănit 7.000 de oameni înfometați în fiecare zi. Dacă vrem și iubim cu adevărat, ne putem gândi la multe lucruri utile pentru a ne ajuta semenii. La urma urmei, dragostea autentică este inventivă.

Hrisostom s-a opus moșierilor bogați și cruzi, a luat măsuri stricte împotriva clerului care se îmbogățea din preoția lor și a propovăduit că bunurile sunt date de Dumnezeu și aparțin tuturor. Critica sa vehementă la adresa săracilor a întors-o pe ambițioasa împărătească Eudoxia împotriva lui. Ea însăși a încercat să restabilească cultul imperial, atârnându-și imaginea în afara templului Sfintei Sofia și statuia ei de

argint lângă Hagia Sofia. Hrisostom a controlat-o puternic. Așa că a fost exilat în adâncurile Armeniei, în ciuda rezistenței poporului. Acolo a fost forțat să călătorească timp de 3 luni sub o căldură insuportabilă. Astfel, moartea sa a avut loc în Komana din Pont în anul 407 d.Hr.

Prin urmare, Hrisostom rămâne un far strălucitor pentru toate generațiile, când cu viața sa ne învață să nu negăm adevărul, chiar și atunci când suferim. Limbajul de aur al creștinismului a preferat exilul încetării de a controla aroganța oamenilor aflați la putere în Bizanț.